CHRISTINE STIX-HACKL
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2004. április 1-je [1]

I — Bevezetés

1. A tagállami kötelezettségszegés miatt benyújtott jelen keresetével a Bizottság annak megállapítását kéri, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága nem teljesítette az 1986. decemberi 22-i 87/101/EGK tanácsi irányelvvel [2] módosított, a hulladékolajok ártalmatlanításáról szóló, 1975. június 16-i 75/439/EGK tanácsi irányelvből [3] (a továbbiakban: a módosított 75/439/EGK irányelv) eredő kötelezettségeit, mivel nem hozta meg az irányelv 3. cikke (1) bekezdésének átültetéséhez szükséges intézkedéseket, amely szerint a tagállamok elsőbbséget biztosítanak a hulladékolajok regenerálás útján történő kezelésének az égetéssel vagy más módon történő ártalmatlanítással szemben.

2. Mindenekelőtt arról a kérdésről van szó, milyen hatálya van ennek a kötelezettségnek, tekintettel arra, hogy ebben a rendelkezésben megszorítóan utalnak a műszaki, gazdasági és szervezeti kötöttségekre.

II — Jogi háttér

3. A 75/439 irányelv eredeti változatának 1–6. cikkének helyébe a 87/101 irányelv 1. cikke által beillesztett új előírások léptek. A 87/101 irányelv második preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„mivel a regenerálás általában a legésszerűbb módja a hulladékolajok újbóli felhasználásának az elérhető energiamegtakarítás szempontjából; mivel ezért elsőbbséget élvez a hulladékolajok regenerálása ott, ahol azt a műszaki, gazdasági és szervezeti adottságok [helyes fordítása: kötöttségek] megengedik".

1 — Eredeti nyelv: német.

2 — HL 1987. L 42., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 321. o. (a továbbiakban: 87/101 irányelv).

3 — HL L 194., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 14. o. (a továbbiakban: 75/439 irányelv).

4. A módosított 75/439 irányelv 1. cikke szerint „regenerálás" az irányelv értelmében „bármely folyamat, amellyel alapolaj állítható elő a hulladékolajok finomításával, különösen a bennük lévő szennyező anyagok, oxidációs termékek és adalékanyagok eltávolítása révén".

5. A módosított 75/439 irányelv 3. cikke a következőképpen szól:

„(1) Ahol a műszaki, gazdasági és szervezeti adottságok [helyes fordítása: kötöttségek] megengedik, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy elsőbbséget biztosítsanak a hulladékolajok regenerálás érdekében [helyes fordítása: regenerálás útján] történő kezelése számára.

(2) Ahol a hulladékolajokat, figyelembe véve a fenti (1) bekezdésben foglaltakat [helyes fordítása: említett kötöttségeket], nem regenerálják, ott a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a hulladékolajok bármely módon történő égetése környezetvédelmi szempontból megfelelő körülmények között, ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban történjék, amennyiben ez [helyes fordítása: az ilyen égetés] műszakilag, gazdaságilag és szervezetileg megvalósítható.

(3) Ahol a hulladékolajokat, figyelembe véve az (1) és (2) bekezdésben foglaltakat [helyes fordítása: említett kötöttségeket], nem regenerálják és nem is égetik, ott a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a hulladékolajok biztonságos lebontása, ellenőrzött tárolása vagy lerakása érdekében."

III — A pert megelőző eljárás és a bírósági eljárás

6. A Bizottságnak a módosított 75/439 irányelv átültetésére vonatkozó kérdőívére válaszul az Egyesült Királyság Kormánya azt adta elő, hogy a hulladékolajok regenerálás útján történő kezelésének műszaki, gazdasági és szervezési kötöttségek miatt nem tudnak elsőbbséget biztosítani. Az Egyesült Királyság Kormánya rámutatott arra, hogy ehhez jelentős beruházásokra lenne szükség. A hulladékolaj-regenerálással különösen a hulladékolajat energetikailag felhasználó vállalkozások versenyképessége áll szemben, valamint az alapolajoknak az alacsony ára, amely nem teszi jövedelmezővé a regenerálást.

7. A Bizottság 2001. április 19-i felszólító levelében, valamint 2001. december 21-i indokolással ellátott véleményében azt a véleményt képviselte, hogy nincsenek olyan kötöttségek, amelyek indokolnák, hogy nem

biztosítanak elsőbbséget a hulladékolaj-regenerálásnak, és hogy ily módon az Egyesült Királyság nem hozta meg a módosított 75/439 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének átültetéséhez szükséges intézkedéseket.

8. Az Egyesült Királyság Kormánya mindenkori válaszlevelében hangsúlyozta alapvető készségét a nevezett rendelkezések teljes átültetésére, azonban előadta, hogy a hulladékolajok regenerálás útján történő, elsőbbséget élvező kezelésével különösen gazdasági kötöttségek állnak szemben. Az Egyesült Királyság hulladékolaj-piacának elemzése egyértelművé teszi azokat a gazdasági kötöttségeket, amelyek a hulladékolajok regenerálásának útjában állnak. A legnagyobb akadályt ezzel kapcsolatban a hulladékolajok tüzelőanyagként való felhasználása iránti erős kereslet, valamint a regenerált olajok iránti gyenge kereslet jelenti.

9. A hulladékolaj-regenerálás elsőbbségének biztosításához szükséges intézkedések komplexitására és költségeire való utalás mellett az Egyesült Királyság Kormánya ugyan nem terjesztette elő a megfelelő intézkedések teljes listáját, azonban vitára bocsátotta egy regeneráló létesítmény építéséhez és üzemeltetéséhez adott egyszeri támogatás bevezetését, egy ehhez kapcsolódó, a termék értékesítésének javítását szolgáló programot, valamint a hulladékolajok adóügyi kezelésével kapcsolatos módosítás lehetőségét. Ezenkívül megígérte, hogy részletes ütemtervet készít az irányelv átültetésére, mihelyt a megfelelő intézkedések kidolgozásra kerültek, továbbá felvetette, hogy a javasolt intézkedésekről tanácskozik a Bizottsággal.

10. Mivel a Bizottság nem tekintette kielégítőnek az Egyesült Királyság Kormányának magyarázatát az állítólagos tagállami kötelezettségszegés megszüntetéséhez, a 2002. november 21-én kelt és a Bíróság nyilvántartásába 2002. november 22-én bejegyzett beadványával az EK 226. cikk alapján a jelen keresetet nyújtotta be.

11. A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság

1. állapítsa meg, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága nem teljesítette a módosított 75/439 irányelvből eredő kötelezettségeit, mivel nem fogadta el a szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket az irányelv 3. cikke (1) bekezdésének átültetéséhez, amely szerint a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy elsőbbséget biztosítsanak a hulladékolaj regenerálás útján történő kezelése számára, vagy legalábbis a Bizottsággal nem közölte e rendelkezéseket;

2. kötelezze Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát az eljárás költségeinek viselésére.

IV — A tagállami kötelezettségszegésről

A — *A felek lényeges érvei*

12. Először is ami a módosított 75/439 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének tartalmát és hatályát illeti, az *Egyesült Királyság Kormánya* előadja, hogy ez a tagállamok számára nem jelent olyan abszolút kötelezettséget, hogy intézkedéseket hozzanak a hulladékolajok regenerálás útján történő kezelése elsőbbségének biztosítására, hanem ez a kötelezettség csak akkor áll fenn, ha az ily módon történő kezelésnek nincsenek műszaki, gazdasági vagy szervezeti megkötöttségei. Ilyen kötöttségek esetére ugyanezen cikk (2) és (3) bekezdése előírja a hulladékolaj-felhasználás alternatív lehetőségeit. A rendelet értelmében a regenerálás céljának megfelelő és arányos intézkedésekre van szükség.

13. Az Egyesült Királyság Kormánya véleményét a Bíróságnak a C-102/97. sz. ügyben [4] hozott ítéletével támasztja alá. Abból — éppúgy, mint Fennelly főtanácsnoknak erre az ügyre vonatkozó indítványából [5] — az következik, hogy a kérdéses kötelezettség mindig az adott tagállamban meglévő körülményektől függően változik, és hogy a tagállamokat a módosított 75/439 irányelv 3. cikkének átültetése során nagyfokú mérlegelési jogkör illeti meg. Nem feltétlenül arra van szükség, hogy elfogadják a jogi rendelkezéseket vagy meghatározott fajtájú egyéb intézkedéseket, hanem arra, hogy a kötöttségek alapján fennálló korlátozásokra tekintettel megfelelő intézkedéseket hozzanak a regenerálás elsőbbségének biztosításához. A kötöttségek fajtája szerint hatásukban növekvő, illetve idővel változó intézkedésekről lehet szó. A Bíróság feladata itt annak vizsgálata lenne, hogy az érintett tagállam a mindenkor adott körülmények között arányosan, illetve megfelelően járt-e el.

14. Az Egyesült Királyság Kormánya azon az álláspontón van, hogy megfelelő és arányos intézkedéseket hozott a regenerálás elsőbbségének biztosítására, és ezzel teljesítette a módosított 75/439 irányelv 3. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit. Ezzel kapcsolatban előadja, hogy azonosították a regenerálással szemben álló akadályokat, amelyek főképpen gazdasági természetűek, nevezetesen: a hulladékolajok tüzelőanyagként — mégpedig szénerőművekben (hőszabályozóként) és aszfaltművekben — való felhasználása iránti erős kereslet, valamint a felhasználók által gyengébb minőségűnek

4 — A C-102/97. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 1999. szeptember 9-én hozott ítélet (EBHT 1999., I-5051. o.) 40. és azt követő pontjai.

5 — Fennelly főtanácsnoknak a C-102/97. sz. ügyre (a 4. lábjegyzetben hivatkozott ítélet) vonatkozó, 1999. február 11-én ismertetett indítványának 20. pontja.

tartott regenerált olajok iránti gyenge kereslet. Továbbá egy 2001. márciusi, átfogó tanulmányban megvizsgálták ezen akadályok felszámolásának megoldási lehetőségeit, és e tanulmány fényében a hulladékolaj-regenerálás előmozdítására szolgáló intézkedések kifejlesztésén dolgoztak. Az utóbb említett vizsgálatok — ahogy azt az Egyesült Királyság Kormánya az eljárás írásbeli szakaszában előadta — 2003 márciusának közepén lezárultak, és ezzel olyan helyzetet teremtettek az Egyesült Királyság Kormánya számára, hogy az egy strukturált terv alapján — a módosított 75/439 irányelvvel összhangban — előmozdíthassa a hulladékolaj-regenerálást.

15. Az Egyesült Királyság, mivel aktív intézkedéseket hozott a fennálló kötöttségek azonosítására, kiértékelésére és leküzdésére, más helyzetben van, mint a C-102/97. sz. ügyben a Németországi Szövetségi Köztársaság, amely a Bíróság ítélete szerint nem hozott konkrét intézkedéseket, és „csupán a kötöttségekre vonatkozó saját definíciójára és a felségterületén fennálló helyzetre való hivatkozással próbálta igazolni a módosított 75/439 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének átültetésére irányuló intézkedések teljes hiányát".

16. Az Egyesült Királyság Kormánya végül hangsúlyozza, hogy a belföldön — az égetésre felhasznált hulladékolajokkal kapcsolatban — fennálló adókedvezmény nem befolyásolja lényegesen a regenerálásra és az égetésre szánt hulladékolajok piacai közötti egyensúlytalanságot. Nehéz megállapítani, hogy a regenerálásra szánt hulladékolajoknak milyen a piaci ára az Egyesült Királyságban, mivel ezek az olajok más tagállamokban támogatásban részesülnek, és a regenerálásra szánt hulladékolajok szállítási költségei lényegesen magasabbak, mint az égetésre szánt hulladékolajoké.

17. A *Bizottság* álláspontja szerint ezzel szemben az Egyesült Királyság Kormánya az általa megnevezett lépésekkel, illetve vizsgálatokkal még nem tette meg a szükséges intézkedéseket a hulladékolajok regenerálás útján történő kezelése elsőbbségének biztosítása érdekében. Az irányelv átültetésének egyesült királyságbeli helyzete összehasonlítható a németországi helyezettel, amelyet Bíróság a C-102/97. sz. ügyben hozott ítéletben nem megfelelőnek tekintett. Az Egyesült Királyság Kormánya ugyanis nem hozott konkrét intézkedéseket a regenerálás elsőbbségének biztosítására, és csupán annak megállapítására szorítkozott, hogy majd milyen intézkedéseket lehetne hozni egyszer ezen cél elérése érdekében. A kormány semmilyen tényleges változtatást nem idézett elő a hulladékolajok kezelése terén.

18. Az Egyesült Királyság Kormánya a gazdasági kötöttségek ellenére sem élt a módosított 75/439 irányelv 13. és 14. cikke szerinti lehetőséggel, hogy támogatást biztosítson a

felmerülő költségek fedezésére. Ezenkívül a Bizottság álláspontja szerint az égetésre szánt hulladékolajokra biztosított adókedvezmény — az irányelv céljával ellentétben — a hulladékolajok égetését mozdítaná elő.

19. A tárgyaláson az *Egyesült Királyság Kormánya* kiegészítésképpen többek között előadta, hogy a gazdasági kötöttségek mellett szervezési jellegű (a hulladékolajoknak a regenerálólétesítményekhez történő átirányítása érdekében lényegesen meg kellene változtatni a nagyon decentralizált — a tüzelőanyagként felhasznált hulladékolajok összegyűjtésére szolgáló — gyűjtőrendszert), valamint műszaki jellegű (bizonytalanság, hogy bizonyos műszaki módszerek képesekke a hulladékolajok összetételében az elkövetkező tíz évben bekövetkező változásokat kezelni) kötöttségek is fennállnak. A kormány előadta, hogy semmiképp nem gondolja, hogy a kötöttségekre tekintettel semmit ne lehetne tenni. Azonban az elvégzett tanulmányokat tekinti a körülményekre tekintettel (egyelőre) a megfelelő átültető intézkedéseknek. Az Egyesült Királyság Kormánya először a tárgyaláson utalt a hulladékirányelv (a Tanács 1975. július 15-i 75/442/EGK irányelve a hulladékokról, HL L 194., 39. o.) keretében és az Environmental Protection Act alapján kidolgozott „Waste Strategy 2000"-re, amelyben szintén elismerik, hogy elsőbbséget kell biztosítani a módosított 75/439 irányelv szerinti regenerálásnak. Kérdésre válaszolva a kormány elmondta, hogy a 2003 márciusára bejelentett jelentés, amely lehetővé tette volna a megfelelő intézkedések alkalmazását, csak 2003 őszére készült el.

20. A *Bizottság* a tárgyaláson ismét hangsúlyozta, hogy a felhozott tanulmányok és jelentések csupán a hulladékolaj-regenerálás elsőbbségének biztosítására szolgáló intézkedések alapját jelentik. Azonban ténylegesen is cselekedni kellene.

B — *Értékelés*

21. Először is a módosított 75/439 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében a tagállamok számára előírt azon kötelezettség jelentését kell megvizsgálni, amely szerint a hulladékolajok regenerálás útján történő kezelésének elsőbbséget kell biztosítani, amelynek tekintetében — ahogy azt az Egyesült Királyság Kormánya is megállapította — nincs alapvető véleménykülönbség a kormány és a Bizottság között.

22. Az említett 3. cikk a hulladékolajok kezelésére, illetve ártalmatlanítására vonatkozóan több kötelezettséget tartalmaz a tagállamokra nézve. Először is minden szük-

séges intézkedést meg kell tenni a hulladékolajok regenerálás útján történő kezelése elsőbbségének biztosítása érdekében ((1) bekezdés), ami a 87/101 irányelv egyik fő célja. Azután a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hulladékolajok mindenfajta égetése környezetvédelmi szempontból megfelelő körülmények között történjen ((2) bekezdés). Végül garantálni kell az olajok biztonságos lebontását, illetve ellenőrzött tárolását vagy lerakását ((3) bekezdés).

23. Az említett kötelezettségeket, illetve kezelési eljárásokat a műszaki, gazdasági és szervezési megvalósíthatóság kritériuma rendezi „fokozatokba", azaz a hulladékolajokat csak akkor kell elégetni, ha és amennyiben ilyen kötöttségek a regenerálást nem teszik lehetővé. A lebontásra és a tárolásra csak akkor kerülhet sor, ha és amennyiben ezek a kötöttségek nem teszik lehetővé sem a hulladékolajok regenerálását, sem az égetését.

24. A „műszaki, gazdasági és szervezési kötöttségekre" történő hivatkozással megállapításra kerül a mindenkori kötelezettség — jelen esetben a hulladékolajok regenerálás útján történő kezelése elsőbbségének biztosítására vonatkozó kötelezettség — hatálya és tartalma. [6]

25. Egyrészt le kell szögezni, hogy nem minden, a regenerálás elsőbbségének biztosítását szolgáló esetleges intézkedéssel szemben álló műszaki, gazdasági vagy szervezési akadály mentesíti a tagállamot a módosított 75/439 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti azon kötelezettség alól, hogy ilyen intézkedést hozzon.

26. Az irányelv ugyanis — a 3. cikkben megállapított „fokozatos" kötelezettségek elérése érdekében — éppen konstruktív beavatkozást követel meg a tagállamoktól a hulladékolajok kezelésére, illetve ártalmatlanítására vonatkozóan, vagyis olyan intézkedéseket, amelyek a nevezett akadályok, illetve kötöttségek leküzdését célozzák. Ez abban is megmutatkozik, hogy maga az irányelv is nevesít ilyen intézkedéseket, például az irányelv 13. és 14. cikkében megnevezett azon lehetőséget, hogy a hulladékolajokat gyűjtő és/vagy ártalmatlanító vállalkozásoknak támogatást biztosítsanak. Ezenkívül az irányelv 3. cikkének szabálya máskülönben messzemenően meg lenne fosztva a hatékony érvényesülés lehetőségétől. [7]

27. Másfelől eléggé nagy — különösen pénzügyi — ráfordítással gyakorlatilag szinte minden gazdasági akadály — és bizonyos

6 — A C-102/97. sz. ügyben hozott ítélet (hivatkozás a 4. lábjegyzetben) 39. pontja.

7 — Vö. a C-102/97. sz. ügyben hozott ítélet (idézve a 4. lábjegyzetben) 43. pontja.

határokon belül minden szervezési és műszaki akadály — alapvetően leküzdhető.

28. A módosított 75/439 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése azt azonban nem követeli meg a tagállamoktól, hogy minden, akár még ennyire nagy ráfordítást igénylő intézkedést is megtegyenek azért, hogy a hulladékolajok regenerálásának elsőbbséget biztosítsanak a 3. cikkben megnevezett további kezelési eljárásokkal szemben. Ez ismét csak minden értelmétől megfosztaná a 87/101 irányelv által beillesztett, a „műszaki, gazdasági és szervezési kötöttségekre" való hivatkozást.

29. A Bíróság a C-102/97. sz. ügyben hozott ítéletben sokkal inkább azt állapította meg, hogy a kötöttségekre vonatkozó rendelkezést „az arányosság elvének kifejeződéseként" kell érteni. [8]

30. A tagállamok tehát nem nyugodhatnak bele a hulladékolaj-ártalmatlanítási eljárások *status quo*-jába, mihelyt a hulladékolaj-regenerálás elsőbbségének biztosítása gazdasági, szervezési vagy műszaki akadályokba ütközik. Másrészt nem kell aránytalanul nagy ráfordítást igénylő intézkedéseket tenniük ezen kötelezettség teljesítése érdekében.

31. Ennyiben joggal adta elő az Egyesült Királyság Kormánya, hogy szélsőséges esetben egy tagállamban mindenesetre elképzelhetőnek tűnik olyan helyzet, amikor nem kell intézkedéseket hozni a hulladékolaj-regenerálás elsőbbségének biztosítására, nevezetesen akkor, ha ez csak gazdaságilag, szervezésileg vagy műszakilag aránytalanul nagy ráfordítást igénylő intézkedésekkel lenne megvalósítható.

32. Vagyis egy tagállamnak — ahogy azt a Bizottság az Egyesült Királyságra utalva kissé hangsúlyozottan kifejezte — nem kell minden esetben „valamit tennie".

33. A tagállam továbbá arra sem kötelezhető, hogy gazdaságilag, műszakilag és szervezésileg ugyan megvalósítható, de nem célravezető intézkedéseket tegyen a regenerálás elsőbbségének biztosítása érdekében. Így gyakorlatilag a regenerált hulladékolajok érdekében mindig lehetséges marketingkampányt folytatni, azonban az ilyen intézkedés értelmetlen, illetve hatástalan, ha például ezen hulladékolajok beszerzése a fogyasztók számára gazdaságilag elfogadhatatlan, és ezzel egy időben ezen hulladékolajok ára —

8 — A C-102/97. sz. ügyben hozott ítélet (hivatkozás a 4. lábjegyzetben) 42. pontja.

például gazdasági kötöttségek miatt — megfelelő intézkedésekkel nem csökkenthető kielégítő mértékben.

34. A módosított 75/439 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése összességében tehát olyan intézkedések megtételét követeli meg a tagállamoktól, amelyek legalábbis alkalmasak, hogy hozzájáruljanak a cél — a hulladékolajok regenerálás útján történő kezelése elsőbbségének biztosítása — eléréséhez [9], és műszakilag, gazdaságilag és szervezésileg aránytalanul nagy ráfordítás nélkül megvalósíthatók.

35. Ami jelen esetben ezen kötelezettségek átültetését illeti, az Egyesült Királyság Kormánya átültető intézkedésként jelentéseket, illetve tanulmányokat készített a hulladékolaj-regenerálással szemben álló akadályokról és azok leküzdéséről.

36. A Bizottsággal együtt azon a véleményen vagyok, hogy ilyen jelentések, illetve tanulmányok önmagukban még nem minősülnek a módosított 75/439 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti, a regenerálás elsőbbségének biztosítására irányuló intézkedéseknek.

37. Számos irányelv — mint ahogy a módosított 75/439 irányelv 18. cikke is – beszámoló, terv vagy más dokumentum elkészítésére kötelezi a tagállamokat, többnyire azzal a kötelezettséggel összefüggésben, hogy azt továbbítsák a Bizottságnak. Ilyen esetekben a megkövetelt átültető intézkedés valóban a jelentés, terv vagy dokumentum — mint olyan — elkészítéséből áll.

38. Jelen esetben azonban arról a kötelezettségről van szó, amely szerint meg kell tenni a hulladékolaj-regenerálás elsőbbségének biztosítása érdekében szükséges intézkedéseket.

39. Az Egyesült Királyság Kormánya által felhozott vizsgálatok stb. azonban semmilyen hatást nem tudnak elérni ezen kezelési eljárás bevetésének tekintetében, illetve ahhoz nem tudnak hozzájárulni. Ez csak megfelelő, ezeken a vizsgálatokon alapuló, konkrét intézkedésekkel lenne lehetséges.

40. Ami a csak a tárgyaláson említett „Waste Strategy 2000"-et illeti — amelyet a Bizottsággal a tagállami kötelezettségszegés meg-

9 — Vö. a C-102/97. sz. ügyben hozott ítélet (hivatkozás a 4. lábjegyzetben) 48. pontja.

ítéléséhez irányadó időpontban, nevezetesen az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártakor [10] nyilvánvalóan legalábbis még nem közöltek –, az nyilvánvalóan a regenerálás elsőbbségének a módosított 75/439 irányelv által követett célja melletti általános állásfoglalásra korlátozódik, anélkül hogy konkrétan hozzájárulna annak biztosításához.

41. Továbbá meg kell azonban állapítani, hogy az Egyesült Királyság Kormánya saját állítása szerint nem abból indul ki, hogy olyan szélsőséges kötöttségek állnának fenn, hogy a regenerálás elsőbbségének biztosítása érdekében egyáltalán semmit ne lehetne tenni.

42. Az Egyesült Királyság Kormányának érvelése, amely szerint az említett vizsgálatok és tanulmányok a fennálló — jelentős, de nem szélsőséges – kötöttségekre figyelemmel a megfelelő átültető intézkedéseket jelentik, annyiban sem tűnik számomra teljesen meggyőzőnek, hogy ilyen jellegű problémaelemzések elkészítése minden helyzetben lehetséges lenne, még olyan extrém kötöttségek esetén is, amikor egy tagállam az Egyesült Királyság Kormányának álláspontja szerint semmilyen intézkedés megtételére nem köteles.

43. Mindenekelőtt le kell szögezni, hogy nyilvánvalóan mind a 2001. márciusi tanulmányban, mind — az Egyesült Királyság Kormánya által a tárgyaláson előadottak szerint — a 2003. őszi jelentésben említésre kerülnek a mindenekelőtt gazdasági kötöttségek leküzdésére szolgáló megoldások, illetve a regenerálás elsőbbségének biztosítására szolgáló különböző cselekvési lehetőségek.

44. Ezenfelül az Egyesült Királyság hatóságai által a pert megelőző eljárás keretében előadott észrevételekből is az következik, hogy a tanulmányok csupán a még meghozandó konkrét intézkedéseket előzik meg, amelyeket még ki kell dolgozni, és a tanulmányokat még nem lehet a 75/439 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerint szükséges intézkedésekként tekinteni.

45. Nem a Bíróság feladata annak megállapítása, hogy az Egyesült Királyságnak milyen intézkedéseket kellett volna tennie a kérdéses kötelezettség végrehajtása érdekében. [11] Elegendő annak megállapítása, hogy az Egyesült Királyságnak nyilvánvalóan megvalósítható intézkedések álltak volna rendelkezésére a meglévő műszaki, gazdasági vagy szervezési kötöttségek leküzdéséhez, és a hulladékolaj-regenerálás elsőbbségének biztosításához.

10 — Vö. többek között a C-166/97. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 1999. március 18-án hozott ítélet (EBHT 1999., I-1719. o.) 18. pontja és a C-103/00. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2002. január 30-án hozott ítélet (EBHT 2002., I-1147. o.) 23. pontja.

11 — Vö. a C-102/97. sz. ügyben hozott ítélet (hivatkozás a 4. lábjegyzetben) 48. pontja.

46. Az Egyesült Királyság azonban nem tett ilyen konkrét intézkedéseket.

47. Ezért meg kell állapítani, hogy a tagállami kötelezettségszegésre vonatkozó kifogás megalapozott.

V — A költségekről

48. Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az Egyesült Királyság pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

VI — Végkövetkeztetések

49. A fentiek alapján javaslom a Bíróságnak, hogy

1. állapítsa meg, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága nem teljesítette az 1986. decemberi 22-i 87/101/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a hulladékolajok ártalmatlanításáról szóló, 1975. június 16-i 75/439/EGK tanácsi irányelvből eredő kötelezettségeit, mivel nem fogadta el a szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket az irányelv 3. cikke (1) bekezdésének átültetéséhez, amely szerint a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy elsőbbséget biztosítsanak a hulladékolajok regenerálás útján történő kezelésének, vagy legalábbis a Bizottsággal nem közölte e rendelkezéseket;

2. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.